RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 222.214 van 24 januari 2013
in de zaak A. 206.774/VII-38.679.

In zake : Gert LAURIJSSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Dockx
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Gemeentestraat 4, bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA BRUVARKO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Surmont
kantoor houdend te 2300 Turnhout
de Merodelei 112
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 augustus 2012 waarbij eensdeels, het ministerieel besluit van 8 februari 2012 wordt ingetrokken, en anderdeels, het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen

van 9 juni 2011, houdende de weigering aan de BVBA Bruvarko van de milieuvergunning voor het veranderen door toevoeging, wijziging en uitbreiding van een varkenshouderij, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 januari 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Dockx, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Fauve Nowé, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan Surmont, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 9 november 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Bruvarko om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De tussenkomende partij exploiteert een varkensbedrijf, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels. De inrichting werd op 15 april 2008 vergund voor het houden van 400 varkens.

4.2. Op 24 oktober 2008 dient de tussenkomende partij een aanvraag in voor het verkrijgen van een milieuvergunning om de varkenshouderij te veranderen door toevoeging, wijziging en uitbreiding. Het voorwerp van de beoogde verandering bestaat concreet uit :

- de toevoeging van het kadastraal perceel nr. 1-B-273m;
- de wijziging door omvorming van plaatsen voor 180 zeugen naar plaatsen voor andere varkens;
- de uitbreiding met :
    - bijkomende plaatsen voor andere varkens zodat er voortaan plaatsen zijn voor 2.880 andere varkens in één nieuwe stal;
    - de opslag van 27.600 kg zwavelzuur in een bovengrondse tank;
    - een grondwaterwinning op een diepte van 228 meter met een maximaal opgepompt debiet van 21 m³ per dag en 7.733 m³ per jaar.

4.3. Bij besluit van 23 april 2009 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning en verklaart zij de melding van een aantal klasse 3-inrichtingen zonder voorwerp.

4.4. Tegen voormeld weigeringsbesluit stelt de aanvrager van de vergunning administratief beroep in bij de Vlaamse regering.

4.5. Met een besluit van 26 maart 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 april 2009 gegrond; de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de tussenkomende partij wordt de gevraagde vergunning verleend.

4.6. Voormeld ministerieel besluit wordt door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 208.673 van 4 november 2010 en vervolgens vernietigd bij arrest nr. 214.498 van 7 juli 2011.

4.7. Intussen heeft de tussenkomende partij op 29 november 2010 een nieuwe milieuvergunningsaanvraag ingediend. Anders dan in de initiële aanvraag is het, conform een bijkomend geuronderzoek, nu de bedoeling de nieuwe stal uit te rusten met een ecocombiwasser (geurreductie 85 % - ammoniakreductie 85 %) en geen 2.550 doch wel 2.250 biggen onder te brengen in de bestaande stal die voorzien wordt van een zogenaamd "systeem V-1.5.", met gescheiden water- en mestkanaal.

4.8. Op 9 juni 2011 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning.

4.9. De tussenkomende partij stelt andermaal bestuurlijk beroep in tegen de in eerste aanleg genomen weigeringsbeslissing.

4.10. Op 8 februari 2012 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep gegrond, heft zij de beroepen beslissing op en verleent zij de gevraagde vergunning.

4.11. Ook tegen voormeld besluit dient de verzoeker een annulatieberoep en een vordering tot schorsing in bij de Raad van State (zaak A. 204.548/VII-38.498).

4.12. Op 29 mei 2012 richt de raadsman van de tussenkomende partij een brief aan de bevoegde Vlaamse minister waarin wordt gesteld dat het tweede en het vierde middel, aangevoerd in zaak A. 204.548/VII-38.498, "zeer problematisch" lijken te zijn en dat "de kans dat de Raad van State deze middelen ernstig c.q. gegrond acht (…) zeer reëel (lijkt) te zijn". Zij wijst er meer in het bijzonder op dat "het besluit (…) een duidelijk identificeerbare passage (had) moeten opnemen waaruit op afdoende wijze blijkt dat een MER-screening werd uitgevoerd" en tevens dat "een paragraaf (…) (had moeten) worden opgenomen in verband met de watertoets (cfr. 3de middel)". Zij meent dat het "in beide gevallen (…) om een formeel aspect (gaat) dat kan worden rechtgezet in een nieuw te nemen beslissing" en zij verzoekt de minister "te willen overwegen het desbetreffende besluit in te trekken en een nieuwe beslissing te (…) nemen".

4.13. Bij arrest nr. 220.268 van 10 juli 2012 schorst de Raad van State het ministerieel besluit van 8 februari 2012 op grond van de volgende overwegingen :

> "Blijkens de motieven van het bestreden besluit wordt de door de inrichting voortgebrachte geurhinder aanvaardbaar geacht omdat de nieuwe varkensstal uitgerust zal worden met een ecocombiwasser (geurreductie 85 % - ammionakreductie 85 %) en in de bestaande stal, waarin voortaan maximaal 2.250 biggen gehouden mogen worden, een ammoniakemissiearme techniek zal worden toegepast, namelijk een gescheiden water-mestkanaal (type V-1.5.). De verwerende partij stelt dat door die maatregelen, die als bijzondere vergunningsvoorwaarde worden opgelegd, 'een stand still inzake geurhinder bekomen wordt ten opzichte van de huidig vergunde situatie'. Die conclusie is gebaseerd op een bijkomend geuronderzoek dat in opdracht van de aanvrager van de vergunning werd uitgevoerd.
>
> Die bijkomende geurstudie verschilt op merkwaardige wijze van de geurstudie die de exploitant naar aanleiding van de vorige milieuvergunningsaanvraag heeft laten uitvoeren. Zo gaat de nieuwe geurstudie bij de oorspronkelijk vergunde situatie met 400 varkens, uit van vier woningen in woongebied met landelijk karakter met gering effect tussen 1 en 1,5 OU_E/m^3,

om te besluiten tot een daling met twee woningen in de nieuw vergunde situatie. Evenwel werd in de vorige geurstudie nog geponeerd dat er zich thans in diezelfde situatie geen enkele woning bevindt, hetgeen de voormelde conclusie zou veranderen naar een stijging met twee woningen. Wat voorts de woningen in agrarisch gebied betreft, hanteert de nieuwe geurstudie als uitgangspunt bij de oorspronkelijk vergunde situatie dat er 29 woningen zijn met gering negatief effect tussen 1,5 en 3 OU_E/m^3, 10 woningen met matig negatief effect tussen 3 en 10 OU_E/m^3 en 1 woning met een negatief effect van meer dan 10 OU_E/m^3. In de vorige geurstudie bedroegen deze cijfers nog respectievelijk 13, 9 en 0 woningen. Alleen al voor de woningen met 'gering negatief effect', zou zulks geen daling met twee betekenen, doch meer dan een verdubbeling.

Het uitgangspunt van de beide geurstudies verschilt grondig en daarvoor wordt door de verwerende partij geen enkele verklaring bijgebracht. In de huidige stand van het geding wordt derhalve aangenomen dat de beweerde standstill inzake geurhinder de vereiste feitelijke grondslag ontbeert, minstens dat die grondslag voorwerp is van stellige kritiek".

4.14. Met het thans bestreden besluit van 20 augustus 2012 trekt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur haar besluit van 8 februari 2012 in. Tegelijk wordt aan de tussenkomende partij een nieuwe milieuvergunning verleend.

Het besluit van 20 augustus 2012 steunt onder meer op de volgende motieven :

"Overwegende dat met de huidige hier voorliggende aanvraag de aanvrager dezelfde uitbreiding beoogt te bekomen van 400 varkens naar 2.880 andere varkens in een nieuwe stal die uitgerust wordt met een ecocombiwasser (geurreductie 85 % - ammoniakreductie 85 %); dat het gaat om een dossier dat een aantal milieutechnische aanpassingen bevat ten opzichte van het vorige ingetrokken dossier;

Overwegende dat het aantal niet-vergunningsplichtige biggen volgens het beroepsschrift verminderd wordt tot 2.250 (oorspronkelijk: 2.550); dat de niet-vergunningsplichtige biggen in de bestaande stal worden ondergebracht, uitgerust met systeem V-1.5. (gescheiden water- en mestkanaal); dat dit wordt opgelegd als bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat er nu dus gekozen wordt voor een ecocombiwasser als luchtwassysteem voor de nieuwe mestvarkensstal voor 2.880 varkens; dat de combiwasser bestaat uit een aaneenschakeling van 2 biologische wassers, waardoor de geurhinder 85 % en de ammoniakemissie 85 % wordt gereduceerd; dat er een geuronderzoek uitgevoerd werd, rekening houdend met bovenstaande maatregelen en waarbij een stand still inzake hinder werd nagestreefd;

Overwegende dat uit het geuronderzoek blijkt dat in de aangepaste situatie

er 2 woningen minder in woongebied met landelijk karakter worden teruggevonden in de zone waar er 1-1,5 OUE/m³ wordt waargenomen; dat voor woningen in agrarisch gebied alle geur tussen 1,5 OUE/m³ - 3 OUE/m³ als gering negatief wordt aanzien en dat in de nieuwe situatie zich 27 woningen in deze zone zullen bevinden (-2 ten opzichte van de vergunde situatie); dat 10 woningen hier een matig negatief effect zullen ondervinden (= idem met vergunde situatie) en 1 woning een negatief effect (> 10 OUE/m³) (= idem met vergunde situatie); dat het risico op geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;

Overwegende dat hieruit blijkt dat, indien de nieuwe stal wordt uitgerust met een ecocombisysteem en het aantal biggen wordt afgebouwd tot 2.250 stuks, er een stand still inzake geurhinder bekomen wordt ten opzichte van de huidig vergunde situatie; dat de ammoniakemissie ten opzichte van de vergunde situatie van 1.898 kg NH3/j tot 1.806 NH3/j daalt".

De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

"- de exploitant voorziet een eco-combiwasser voor de vleesvarkensstal met een 85 % ammoniakreductie en 85 % geurreductie;
- het biologisch luchtwassysteem (S-1) moet geïmplementeerd worden; de uitvoering en het gebruik van het luchtwassysteem moet volledig conform het ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen gebeuren (met ondermeer een urenteller, een watermeter, een halfjaarlijkse monstername van het spuiwater, een logboek waarin metingen, onderhoud, analyseresultaten van het waswater en storingen bijgehouden worden, een onderhoudscontract en een adviescontract);
- het biologisch luchtwassysteem moet een ammoniakverwijderingsrendement hebben van minimaal 85 %; er moet een rendementsmeting uitgevoerd worden ten laatste 9 maanden na ingebruikname van de installatie; de resultaten van deze metingen moeten ter kennisgeving worden overgemaakt aan de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie;
- het logboek en een beoordeling van het jaarlijks technisch onderhoud moeten ter inzage liggen voor de toezichthoudende overheid;
- het attest, zoals bedoeld in artikel 5.9.2.1.bis § 2, moet zijn afgeleverd voor er varkens in de stal worden gehouden;
- in de biggenstal zitten maximaal 2.250 biggen; de biggenstal wordt uitgerust met systeem V-1.5. (gescheiden water- en mestkanaal)".

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de verzoeker geen belang heeft bij de schorsing en vernietiging van artikel 1 van het bestreden besluit waarbij het vroegere ministerieel besluit van 8 februari 2012 wordt ingetrokken. Die bepaling is op het eerste gezicht volledig afsplitsbaar van de overige onderdelen van het bestreden besluit.

De vordering is in die mate niet ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoeker stelt onder meer dat de verwerende partij op grond van manifest onjuiste en onredelijke overwegingen heeft besloten dat de hinder en de risico's tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt en inzonderheid met betrekking tot de verwachte geurhinder beklemtoont hij dat de verwerende partij ten onrechte heeft aangenomen dat er sprake zal zijn van een standstill. Terzake argumenteert de verzoeker dat de geur van 2.250 biggen slechts met 30% zal worden verminderd, zodat nog steeds de geur van 1.575 biggen bijkomend zal dienen te worden ondergaan, dat ook de geur van 2.880 varkens in de nieuwe stal niet volledig kan worden geneutraliseerd, doch slechts voor 85 %, zodat er nog steeds sprake zal zijn van een bijkomende geurhinder van 432 varkens en dat bijgevolg de bijkomende hinder door het bestuur kennelijk en op onwetenschappelijke wijze wordt onderschat. De verzoeker acht in dit verband de door de overheid gehanteerde geurhinderberekening oncontroleerbaar en tevens onbetrouwbaar. Hij merkt onder meer op dat tijdens een plaatsbezoek op 22 juli 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen een penetrante mestgeur werd vastgesteld en dat dezelfde afdeling op 11 augustus 2009 een ongunstig advies heeft uitgebracht over een vergelijkbare milieuvergunningsaanvraag.

8. De verwerende partij repliceert dat de verzoeker de Raad van State poogt te misleiden door de foutieve voorstelling van de bestaande exploitatie die met name bestaat uit 2 beren, 180 zeugen, 800 biggen en 218 vleesvarkens, dat elk soort varken voor een specifieke geurhinder staat, dat vleesvarkens "merkelijk minder geurhinder en ammoniakemissie verspreiden dan zeugen", zodat het "veel te simplistisch" is om een extrapolatie te maken van het totale aantal vergunde varkens om te beoordelen wat de geurhinder zou zijn, dat de in het dossier vervatte geurstudie uitgevoerd werd door een erkend deskundige lucht en gecontroleerd werd door de daartoe technisch onderlegde afdeling Milieuvergunningen, dat uit deze studie blijkt dat de geur- en ammoniakemissie bij de toekomstige exploitatie zal afnemen, zeker ter hoogte van verzoekers woning, dat het niet aan de Raad van State toekomt om de technisch gunstige beoordeling van de afdeling Milieuvergunningen in twijfel te trekken, dat de Raad van State dienaangaande

slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt, dat het advies van de afdeling Milieuvergunningen van 11 augustus 2009 ten onrechte wordt aangehaald omdat het handelt over een eerdere milieuvergunningsaanvraag terwijl de huidige aanvraag wordt gekenmerkt door "een aantal milieutechnische aanpassingen (…) ten opzichte van het vorige (…) dossier", dat de overwegingen uit het schorsingsarrest nr. 220.268 van 10 juli 2012 "geen argument (vormen) om het huidige advies van de afdeling Milieuvergunningen in twijfel te trekken", dat het precieze uitgangspunt van de vroegere geurstudie niet duidelijk was omdat "in die geursimulatie enkel wordt gesproken over de 'huidige situatie', zonder te verklaren met hoeveel en welke soort varkens rekening werd gehouden (…), en ook zonder te vermelden of daarbij enkel de vergunde dieren in aanmerking werden genomen (…) of ook de niet vergunningsplichtige (…) biggen", dat de nieuwe studie daarentegen wel uitdrukkelijk aangeeft welke parameters als uitgangspunt werden gehanteerd, dat aangaande de mogelijke discrepantie die zou bestaan tussen deze twee studies, het verschil in aantallen geurgehinderde woningen in het agrarisch gebied te verklaren valt door een materiële vergissing die er in bestaat dat het bedrijf van de aanvrager zelf als woning in rekening werd gebracht, dat zodoende in de nieuwe studie één woning teveel in rekening werd gebracht bij de woningen in "overig" gebied die een negatief effect ondergaan. Naar het oordeel van de verwerende partij bestaat er evenmin een ernstige discrepantie voor woningen in overig gebied die een matig negatief effect ondergaan. Het kleine verschil tussen de twee studies zou immers te wijten zijn aan afrondingsverschillen. Bovendien hebben de discrepanties hoe dan ook geen betrekking op de woning van de verzoeker, zodat het de verzoeker ontbreekt aan het vereiste belang bij dit middelonderdeel.

Beoordeling

9. De in het middel bekritiseerde motieven zijn een bijna woordelijke herhaling van de motieven die aanleiding hebben gegeven tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het vroegere, thans ingetrokken, besluit van 8 februari 2012.

In zijn streven om proceseconomisch te handelen, acht de Raad van State het voldoende om de verwerende partij te herinneren aan het arrest nr. 220.268 van 10 juli 2012 waarin het volgende werd gesteld :

"Blijkens de motieven van het bestreden besluit wordt de door de inrichting voortgebrachte geurhinder aanvaardbaar geacht omdat de nieuwe varkensstal uitgerust zal worden met een ecocombiwasser (geurreductie 85 % - ammionakreductie 85 %) en in de bestaande stal, waarin voortaan maximaal 2.250 biggen gehouden mogen worden, een ammoniakemissiearme techniek zal worden toegepast, namelijk een gescheiden water-mestkanaal (type V-1.5.). De verwerende partij stelt dat door die maatregelen, die als bijzondere vergunningsvoorwaarde worden opgelegd, 'een stand still inzake geurhinder bekomen wordt ten opzichte van de huidig vergunde situatie'. Die conclusie is gebaseerd op een bijkomend geuronderzoek dat in opdracht van de aanvrager van de vergunning werd uitgevoerd.

Die bijkomende geurstudie verschilt op merkwaardige wijze van de geurstudie die de exploitant naar aanleiding van de vorige milieuvergunningsaanvraag heeft laten uitvoeren. Zo gaat de nieuwe geurstudie bij de oorspronkelijk vergunde situatie met 400 varkens, uit van vier woningen in woongebied met landelijk karakter met gering effect tussen 1 en 1,5 OU_E/m^3, om te besluiten tot een daling met twee woningen in de nieuw vergunde situatie. Evenwel werd in de vorige geurstudie nog geponeerd dat er zich thans in diezelfde situatie geen enkele woning bevindt, hetgeen de voormelde conclusie zou veranderen naar een stijging met twee woningen. Wat voorts de woningen in agrarisch gebied betreft, hanteert de nieuwe geurstudie als uitgangspunt bij de oorspronkelijk vergunde situatie dat er 29 woningen zijn met gering negatief effect tussen 1,5 en 3 OU_E/m^3, 10 woningen met matig negatief effect tussen 3 en 10 OU_E/m^3 en 1 woning met een negatief effect van meer dan 10 OU_E/m^3. In de vorige geurstudie bedroegen deze cijfers nog respectievelijk 13, 9 en 0 woningen. Alleen al voor de woningen met 'gering negatief effect', zou zulks geen daling met twee betekenen, doch meer dan een verdubbeling.

Het uitgangspunt van de beide geurstudies verschilt grondig en daarvoor wordt door de verwerende partij geen enkele verklaring bijgebracht. In de huidige stand van het geding wordt derhalve aangenomen dat de beweerde standstill inzake geurhinder de vereiste feitelijke grondslag ontbeert, minstens dat die grondslag voorwerp is van stellige kritiek".

Er zijn geen redenen om de zaak thans anders te beoordelen.

Het eerste middel is in de aangegeven mate ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

10. De verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij de meest nabije buur is van de vergunde inrichting. Hij vreest in eerste instantie voor onaanvaardbare geurhinder, die de tolerantiedrempel - met inbegrip van deze geldend in het agrarisch gebied - zal overschrijden. In dit verband wijst hij er op dat ter plaatse reeds significante geurhinder werd vastgesteld alsmede dat, zoals in zijn middel werd uiteengezet, door de vergunde uitbreiding de bestaande hinder nog zal vergroten. De verzoeker vestigt er ook de aandacht op dat de Raad van State een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde reeds heeft aanvaard in de arresten nrs. 220.268 en 208.673 van respectievelijk 10 juli 2012 en 4 november 2010. De thans vergunde uitbreiding wijkt volgens hem slechts zeer beperkt af van deze die door de Raad van State werd geschorst en vervolgens vernietigd.

Daarnaast meent de verzoeker ook stof-, lawaai- en verkeershinder te zullen moeten ondergaan. Aangaande dit laatste aspect stelt hij dat, in weerwil van hetgeen in het bestreden besluit te lezen valt, uit een vaststelling van de politie van 31 mei 2010 blijkt dat de varkens reeds voor zonsopgang worden opgehaald. Ook bekritiseert de verzoeker het overmatig aantal transporten van zwaar vrachtverkeer over een verkeersinfrastructuur die hieraan niet zou zijn aangepast. Tot slot wijst hij nog op het gevaar van de onbewaakte opslag van 15 m³ onverdund zwavelzuur.

11. Als repliek verwijst de verwerende partij in hoofdzaak naar hetgeen zij in haar nota heeft uiteengezet ter weerlegging van het eerste middel, en dus met name naar de volkomen foutieve voorstelling van de feiten door de verzoeker, naar de specifieke geurhinder die elk soort varken dient te worden toegedicht, naar de standstill op het vlak van geurhinder, naar de verbetering inzake ammionakemissie, en naar de zeer beperkte uitbreiding van 2,5 landbouwtransporten per week op wegen die daartoe uitgerust zijn. De aan- en

afvoer van varkens en biggen is volgens de verwerende partij beperkt en veroorzaakt slechts een occasionele hinder. Inzake lawaaihinder, onder andere van de stallen uitgerust met ventilatoren, haalt de verwerende partij de overwegingen aan uit het bestreden besluit waarbij deze vorm van hinder aanvaardbaar wordt geacht. De zuuropslag ten slotte is niet langer van toepassing, zodat het beweerde gevaar dat hieruit zou kunnen voortvloeien in de praktijk onbestaande is.

Beoordeling

12. In het arrest nr. 220.268 van 10 juli 2012 heeft de Raad van State de schorsingsvoorwaarde betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt beoordeeld :

> "In het arrest nr. 208.673 van 4 november 2010 werd er reeds op gewezen dat de verzoeker nauwelijks op twintig meter van de nieuw op te richten vleesvarkensstal woont en dat rekening houdend met die geringe afstand tot de plaats van exploitatie het aannemelijk is dat hij zeer ernstige geurhinder zal ondervinden, op zijn minst dat dergelijk risico reëel is.
>
> Aangezien met het thans bestreden besluit een vergunningsaanvraag wordt ingewilligd die wat betreft het aantal dieren niet wezenlijk verschilt van de aanvraag die tot het voormelde schorsingsarrest heeft geleid, is er geen aanleiding om de betrokken schorsingsvoorwaarde thans anders te beoordelen".

13. De gegevens die relevant zijn voor de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dienen zich thans in ongewijzigde vorm aan.

14. Op grond van wat voorafgaat wordt aangenomen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in hoofde van de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, zoals dit is bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

15. Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Bruvarko tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de artikelen 2 tot en met 8 van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 augustus 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 9 juni 2011, houdende de weigering aan de BVBA Bruvarko van de milieuvergunning voor het veranderen door toevoeging, wijziging en uitbreiding van een varkenshouderij, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend.

De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Peter Sourbron**